

espais

mediterranis

UNA CASA AMB LLUM DE MAR

RIVER CAFÈ: ESPAI LÚDIC A LLEIDA
TURISME RURAL A LES VALLS DEL CADÍ
MASIA REHABILITADA A L'ALT URGELL

UN APARTAMENT DE 50m²
BASAR: L'ELECTRÒNICA A CASA
DOSSIERS: BANYS I LLUMS

OBSEQUIS A
L'INTERIOR

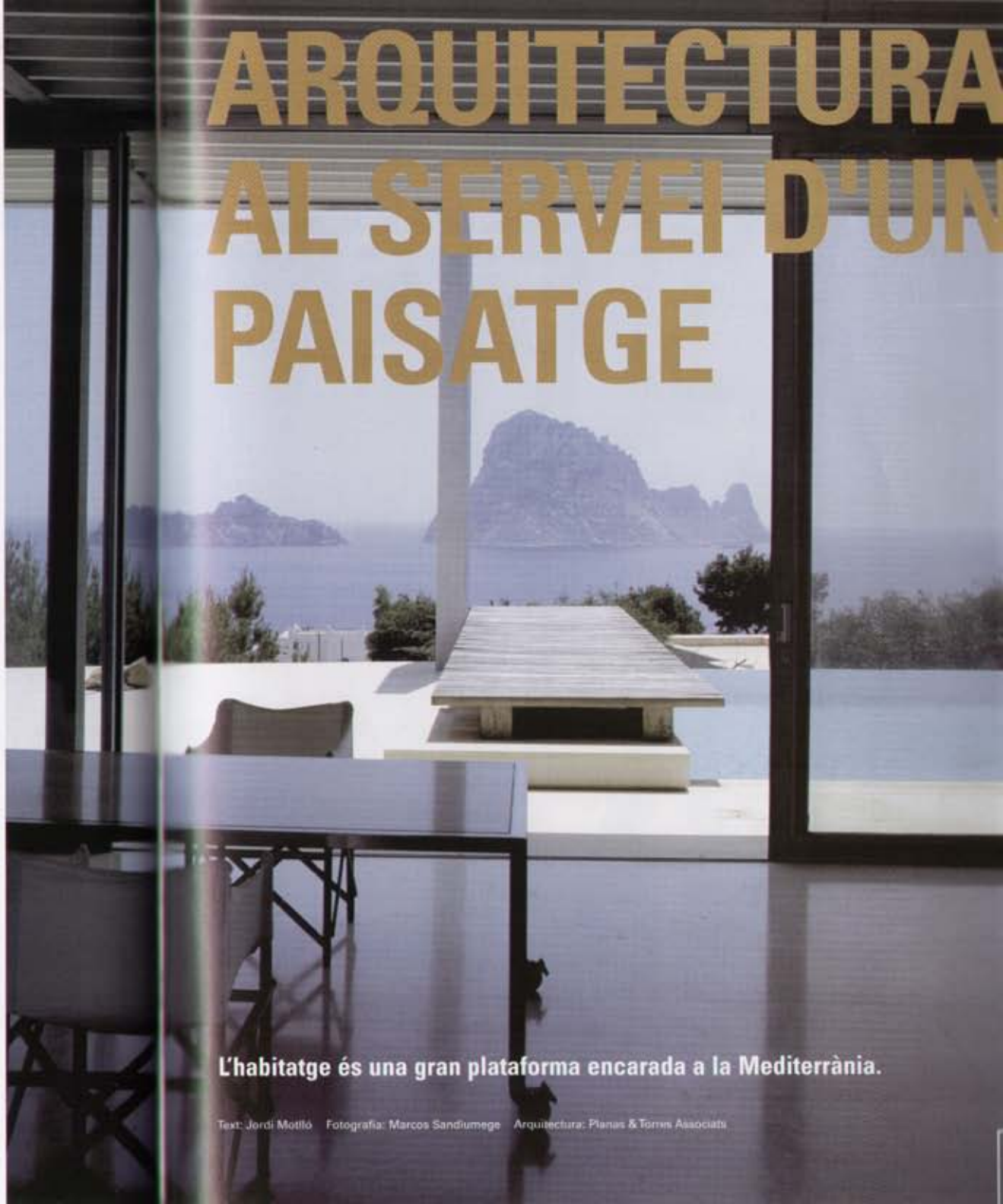

L'esperit cosmopolita de l'encàrrec i la puresa extrema de línies són pauta i resultat d'una obra arquitectònica insòlita i sorprenent.

Una escala de plaques desplegadas de formigó marca l'accés a l'entrada principal, on el visitant es troba amb una passarel·la de fusta que sembla conduir per damunt del mar a l'imponent paisatge evissenc anomenat es Vedrà. A la foto gran, en primer terme, una taula acompanyada de les cadires Dc Blomington dissenyades per Philippe Starck i distribuïdes per Santa & Cole.

ARQUITECTURA AL SERVEI D'UN PAISATGE

L'habitatge és una gran plataforma encarada a la Mediterrània.

Text: Jordi Mottló Fotografia: Marcos Sandiumege Arquitectura: Planas & Torras Associats

Tota la façana que dona al mar és transparent.
Així, el paisatge s'introdueix a la casa.

*Un sostre de lamel·les
d'acer galvanitzat es per-
llonga cap a l'exterior, tot
unificant el concepte
d'espai i paisatge. Les
úniques peces del mobi-
llari són un sofà amb una
taula baixa de fusta natu-
ral, i les butaques LC4 de
Le Corbusier amb tauletes
d'acer i vidre. El terra és
de pedra calcària. La
paret de la dreta té una
tarja de vidre a la part
superior. Tots aquests pro-
ductes es poden trobar a
Mobles Roma.*

Al fons, emmarcada per dues columnes, hi ha l'escala de pedra calcària que condueix al pis de dalt i divideix l'espai per a donar pas a la cuina i al dormitori. A totes dues bandes de l'escala hi ha el passadís que porta a les altres dependències. Les butaques són el model LC4 de Le Corbusier. Es poden trobar a Mobles Roma. Al costat d'una de les butaques s'hi ha col·locat una taula de fusta negra.

Llum eivissenca

La casa s'ha edificat en una parcel·la de dimensions reduïdes, de forma rectangular i sense elements rellevants més enllà del seu emplaçament, davant mateix de l'espectacular illot des Vedrà, a Eivissa. Concebuda com una nau industrial oberta al mar, la casa esdevé una pinzellada atípica en el camp eivissenc.

Una escala de formigó de marcats i capriciosos volums desplegats dona l'accés a la porta principal, un immens parament basculant de plaques d'alumini sorprenentment lleuger malgrat el seu pes visual.

Formigó, fusta, acer, marbre i vidre són els materials que s'han utilitzat a tota la casa, una edificació de planta rectangular on gairebé tot l'espai s'ha destinat a una gran sala. El sostre és una coberta contínua d'acer galvanitzat, i el terra és de pedra calcària.

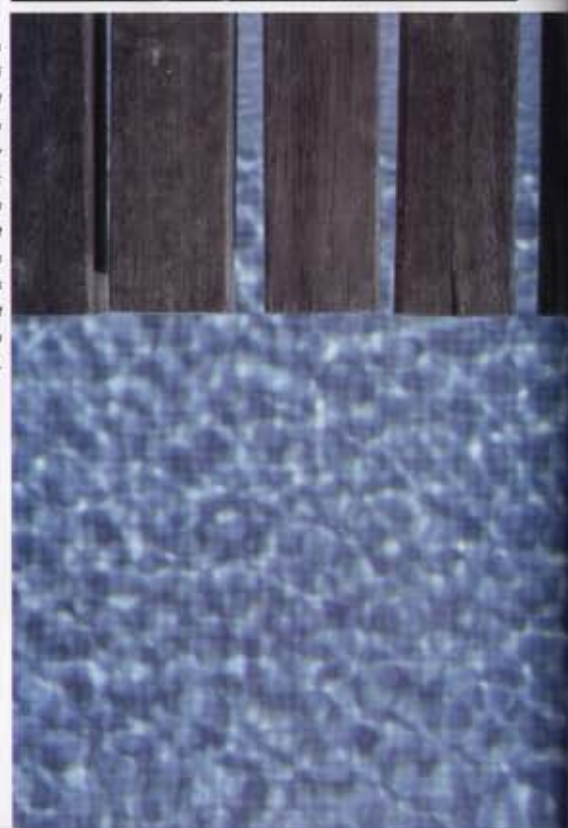
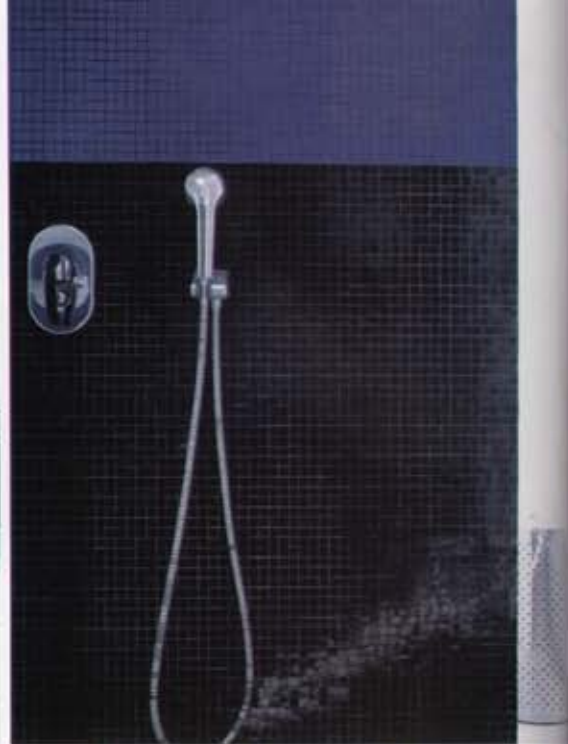
Una escalinata situada en un costat de la planta dona accés a un dormitori amb bany a la part de dalt. Darrere l'escala, amb accés pels dos costats, hi ha la cuina. Es tracta d'un espai reduït amb dues files de mobles. A continuació hi ha el segon dormitori sense portes i també amb accés per les dues bandes, en el qual la paret que fa de capçalera serveix, per l'altra cara, de suport per a la dutxa. Un nou envà separa el rentamans i el sanitari.

Passarel·la fins al mar

Tota la façana oest de la casa és un finestral que va del sostre a terra i que ocupa tota la llargada de la sala. D'aquesta manera, l'interior s'obre al jardí i al paisatge majestuós des Vedrà. Una piscina sense vores, de manera que l'aigua es recicla constantment, i una passarel·la de fusta desdibuixen les línies reals del terreny tot situant la casa visualment sobre el mar. Tot i que no s'han fet servir materials bàsicament freds, la passarel·la de fusta, sobre la piscina i sota el mur de formigó, es converteix en protagonista indiscutible d'un projecte en el qual l'interior és al servei de l'arquitectura.

Gairebé sembla que és el paisatge allò que justifica l'edificació.

El dormitori de la planta baixa està a l'espai intermedi entre la cuina i la dutxa. S'ha moblat amb un llit d'estructura de ferro i amb el sac rumbótic d'una mosquitera de color blau. L'empedrat està dissenyat únicament a la dutxa.

Arquitectura al servei d'un paisatge

Espais de llibertat

El mobiliari té un paper gairebé anecdòtic. La llibertat en el tractament de l'espai es repeteix en els mobles, de manera que poden ser col·locats allà on es vulgui, i segons la funció del moment. Butaques de Le Corbusier, cadires de Philippe Starck i una taula d'acer i vidre conviuen amb un sofà ple de coixins i una taula baixa de fibra natural, record d'una artesanía viva que aporta un punt de calidesa sense desentonar. ■

La cuina està situada a l'espai intermedi entre l'escala i el dormitori de la planta baixa. S'hi pot entrar per les dues bandes; els mobles estan col·locats linealment a tots dos costats. Les lleixes de fusta es retallen visualment sobre l'aigua de la piscina.

Fitxa tècnica

Projecte: 1990
 Construcció: 1993/94
 Arquitectes: Javier Planas Ramia,
 Josep Torres Torres i Erwin Wachter.
 Aparellador: Mario Morales Rodas.
 Constructor: MARTOSA
 Fusteria: Alumini.
 Pilars metàl·lics.